

ΧΟΚΕΪ ΕΠΙ ΠΑΓΟΥ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑΞΙΑ

Παρά την παντελή έλλειψη υποδομών, η Ελλάδα διαθέτει ομάδα που κατακτά μετάλλια και υψηλές θέσεις σε παγκόσμια τουρνουά. Με τους παίκτες της να προπονούνται αναγκαστικά μετά τα μεσάνυχτα, και με δικά τους έξοδα, ετοιμάζεται για τη συμμετοχή της στο επερχόμενο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα.

ΤΗΣ ΣΕΜΙΝΑΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Βράδυ Παρασκευής, μία ώρα μετά τα μεσάνυχτα, βρέθηκα στο παγοδρόμιο του εμπορικού κέντρου Athens Heart. Την ίδια ώρα που οι περισσότεροι Αθηναίοι απολάμβαναν το ποτό τους σε κάποιο μπαρ, εγώ τουρτούριζα και αναρωτιόμουν τι δουλειά έχει το χόκεϊ επί πάγου στην Ελλάδα του ήλιου και της θάλασσας.

Δεν είμαι η μόνη. Ελάχιστοι γνωρίζουν πως η Ελλάδα διαθέτει εθνική ομάδα Ice Hockey η οποία συμμετέχει με επιτυχία σε διεθνείς διοργανώσεις. Πιο πρόσφατη επιτυχία της, η πρόκριση στο Αμπου Ντάμπι τον περασμένο Οκτώβριο, που τους εξασφάλισε μία θέση στα τελικά του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος στο Κέιπ Τάουν, που διεξάγεται σε λίγες ημέρες. «Λυπάμαι για το ακατάλληλο της ώρας», μου λέει ο Νίκος Μπιλιάγκος, αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Παγοδρομιών, «αλλά το μοναδικό παγοδρόμιο της χώρας μάς παραχωρείται για προπονήσεις δύο φορές

την εβδομάδα, μετά τις 11 το βράδυ». Και κάπως έτσι συνειδητοποίησα ότι ένα από τα πιο δημοφιλή παγκοσμίως ομαδικά χειμερινά σπορ στη χώρα μας τείνει να αφανιστεί.

Το χόκεϊ επί πάγου ξεκίνησε να αναπτύσσεται στην Ελλάδα το 1984 από αθλητές που ήρθαν από το εξωτερικό. Ο Δημήτρης Καλύβας, αρχηγός της ομάδας και πρώτος σκόρερ στην ιστορία της Εθνικής Ανδρών, γεννήθηκε στον Καναδά και ήρθε στην Ελλάδα το 1989, τη χρονιά που διεξήχθη το πρώτο επίσημο πανελλήνιο πρωτάθλημα, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Εκείνη την εποχή οι παίκτες προπονούνταν στο παγοδρόμιο του Μοσχάτου ή του Πολύδροσου. Μέχρι που και τα δύο έκλεισαν. «Από τα 200 παιδιά ηλικίας 7 έως 16 ετών, συνέχισαν μόνο τα 20, εκ των οποίων τα 10 βρίσκονται σήμερα στην Εθνική», εξηγεί ο Παναγιώτης Ευκαρπίδης, προπονητής της ομάδας. «Την περίοδο 2004-2010 οι παίκτες ταξίδευαν με

«Φιλοξενούμενοι» σε παγοδρόμιο εμπορικού κέντρου, τη μοναδική εγκατάσταση στην Ελλάδα όπου μπορούν να προπονηθούν.

δικά τους έξοδα στην Τσεχία για προπονήσεις, καθώς στην Ελλάδα δεν υπήρχε παγοπέδιλο. Σήμερα η μόνη μας επιλογή είναι το παγοδρόμιο του Athens Heart, διαστάσεων 46x23 μ. (περίπου 1.000 τ.μ.), ενώ οι ολυμπιακές διαστάσεις είναι 60x30 (1.800 τ.μ.), συνεχίζει. Σύμφωνα με τον ίδιο, η Ελλάδα και η Αλβανία είναι οι μόνες ευρωπαϊκές χώρες που δεν διαθέτουν παγοδρόμιο ολυμπιακών διαστάσεων.

Στην πίστα καταφτάνει ο Γιώργος Φιωτάκης, τερματοφύλακας, έχοντας διανύσει 90 χλμ., αφού μένει εκτός Αθηνών. Ο Γιάννης Κουφής μένει μόνιμα στο Σικάγο, αλλά ταξιδεύει στην Ελλάδα για να ενισχύσει την ομάδα εν όψει Παγκοσμίου Πρωταθλήματος. Παρότι το χόκεϊ επί πάγου δεν θεωρείται «επι-

«Τηρουμένων των αναλογιών, είμαστε ήρωες. Είναι θαύμα που φέρνουμε μετάλλια χωρίς, στην ουσία, να έχουμε κάπου να προπονηθούμε.»

Η εθνική ομάδα σε σύνθεση προπόνησης με τον προπονητή της Παναγιώτη Ευκαρπίδη (πρώτος από αριστερά). Είκοσι παίκτες θα ταξιδέψουν για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στη Νότια Αφρική. Κάτω, προετοιμασία στα αποδυτήρια και πανηγυρισμοί στο τουρνουά του Αμπου Ντάμπι.

© FATIMA AL ALI

τίστικο» σπορ, δεν παύει να είναι διαπαιθωτό. Ο εξοπλισμός -παγοπέδιλα, μπαστούνι, κράνος, προστατευτικά γάντια, φρουρές αντικνημίων, μαξιλάρια ώμων κ.ά.- κοστίζει περίπου 1.000 €.

Το χόκεϊ στον πάγο απαιτεί ταχύτητα, δύναμη, αντίληψη, κρίση, ισορροπία, αντανάκλαστικά και αποφασιστικότητα. Χρειάζεται και μεγάλη αντοχή, καθώς οι παίκτες έρχονται συνεχώς σε επαφή και, λόγω της αδρεναλίνης, οι συμπλοκές και οι εντάσεις είναι αναμενόμενες. Πολλές φορές έχω δει εικόνες από επαγγελματικούς αγώνες όπου, κυριολεκτικά, πέφτει πολύ ξύλο. «Το χόκεϊ δεν είναι σκάκι, φεύγεις με μώλωπες όταν κινείσαι πάνω σε λεπίδες με 60 χλμ./ώρα, ενώ η ταχύτητα του πακ (σ.σ. η «μπάλα» του αγώνα) ξεπερνά τα 160 χλμ./ώρα. Επιπλέον, δεν υπάρχει ισοπαλία, κάποιος πρέπει πάση θυσία να νικήσει. Η, κάποιες φορές βία, εικόνα που έχετε από τους αγώνες NHL (επαγγελματικό πρωτάθλημα) ουδεμία

σχέση έχει με τις δικές μας αναμετρήσεις. Οι τραυματισμοί εδώ δεν είναι και τόσο σοβαροί», μου εξηγούν.

4 ΩΡΕΣ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΑΝΤΙ ΓΙΑ 16

Ποιος είναι λοιπόν ο λόγος που, ενώ το χόκεϊ επί πάγου είναι αρκετά δημοφιλές στην Ευρώπη, στην Ελλάδα δεν έχει την αναμενόμενη ανταπόκριση; «Πρόκειται περί προκατάληψης», εξηγεί ο κ. Μπλιάγκος. «Ταιριάζει το water polo στους Ούγγρους που δεν έχουν θάλασσα; Οχι. Και όμως, είναι παγκόσμιο πρωταθλητές. Πιστεύαμε τη δεκαετία του '80 ότι ο σωματότυπος του Έλληνα είναι ιδανικός για μπάσκετ; Οχι. Και όμως, καταφέραμε να κερδίσουμε μέχρι και τους Αμερικανούς. Επειδή το χόκεϊ επί πάγου έχει μεγάλη παράδοση στις βόρειες χώρες, δεν σημαίνει ότι είναι ξένο προς την ελληνική ιδιοσυγκρασία. Ποιος είπε ότι η μαχητικότητα δεν ταιριάζει στη Μεσόγειο; Όλα είναι θέμα υποδομών».

Υποδομές μπορεί να μην υπάρχουν, όμως η όρεξη των παικτών είναι αξιοθαύμαστη. Ο 34χρονος Γιώργος Καλύβας έχει ξυπνήσει στις 7 το πρωί, έχει κλείσει οκτώωρο ως υπάλληλος στην Τράπεζα Πειραιώς και στέκεται τώρα μπροστά μου με διάθεση μικρού παιδιού, παρότι ξέρει πως δεν πρόκειται να κοιμηθεί πάνω από 5 ώρες. «Γεννήθηκα στον Καναδά, όπου το συγκεκριμένο άθλημα θεωρείται θρησκεία. Ξεκίνησα να παίζω από 5 ετών και, όταν στα 11 ήρθα στην Ελλάδα, συνέχισα. Θέλει υπομονή και θέληση, αφού ο πρωταθλητισμός είναι μονόδρομος και απαιτεί θυσίες», λέει. Αντίστοιχα, ο 36χρονος τερματοφύλακας Ντάμπιμπορ Πλούτσπς γεννήθηκε στην Τσεχία και ήρθε στην Ελλάδα όταν έκλεισε τα 13. Σήμερα δουλεύει σε τουριστικό γραφείο. «Το χόκεϊ δεν είναι σαν το ποδόσφαιρο, όπου χρειάζεσαι μια μπάλα και μια αλάνα. Πώς να διαδώσουμε το άθλημα στη νεολαία όταν οι μόνες ώρες που

μπορούν οι ανήλικοι μαθητές να χρησιμοποιήσουν το παγοδρόμιο είναι στις 7 το πρωί του Σαββάτου;»

Το ένα πρόβλημα είναι η έλλειψη διάδοσης. Το άλλο είναι η έλλειψη αθλητικής παιδείας. Ο 32χρονος ιδιωτικός υπάλληλος Νίκος Χατζηγιάννης γεννήθηκε στην Αθήνα και ξεκίνησε να παίζει στα 15 του. «Στο επίπεδό μας θα έπρεπε να προπονούμαστε τουλάχιστον 16 ώρες την εβδομάδα, όχι 4. Δεν είμαστε καλά προετοιμασμένοι, αλλά τότε ήμασταν; Κερδίσαμε το EURO, καλύτερα από το ποδόσφαιρο; Είχαμε εγκαταστάσεις από την Ολυμπιάδα, τις αξιοποιήσαμε;» αναρωτιέται.

Ο 38χρονος Τσέχος Ορέστης Τήλιος, που εργάζεται ως προγραμματιστής, δείχνει να ανησυχεί για τη νέα γενιά αθλητών που θα βρεθεί σε αδιέξοδο. «Τηρουμένων των αναλογιών, είμαστε ήρωες. Είναι θαύμα που φέρνουμε μετάλλια χωρίς, στην ουσία, να έχουμε κάπου να προπονηθούμε», λέει.

Ο κ. Ευκαρπίδης αναφέρει πως σήμερα υπάρχουν «φυτώρια» με 50 παιδιά κάτω των 18 ετών - 2 ομάδες στην Αθήνα και 2 στη Θεσσαλονίκη. Ποιο είναι το κίνητρό τους; Η Γυμναστική Ακαδημία; Ο διορισμός στο Δημόσιο; Παλαιότερα προβλεπόταν η εισαγωγή σε σχολές μετά από σημαντικές διεθνείς επιτυχίες, αλλά ο νόμος έχει αλλάξει. Η πρωτοβουλία της επαναφοράς των προνομίων κινείται εκ νέου από τον τωρινό υφυπουργό Αθλητισμού Γιάννη Ιωαννίδη. «Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία», σχολιάζει ο κ. Μπλιάγκος. Τι τους δίνει λοιπόν δύναμη να συνεχίσουν; «Ολυμπιακό παγοδρόμιο δεν πρόκειται ποτέ να δούμε στην Ελλάδα, εδώ δεν είδαμε την εποχή της ευμάρειας, θα το δούμε τώρα μεσούσης της κρίσης; Είμαστε όμως οικογένεια. Όταν βάζουμε το εθνόσημο, ξεχνάμε όλα τα προβλήματα και αισθανόμαστε έτοιμοι να αφήσουμε και την ψυχή μας στον πάγο», καταλήγει. •

Το πρωτάθλημα χόκεϊ επί πάγου Ελλάδας ξεκίνησε τη σεζόν 1988-1989 και αποτελείται από 9 ομάδες. Η εθνική ομάδα αγωνίζεται στην τρίτη κατηγορία του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος και έχει κατακτήσει ένα ασημένιο μετάλλιο (2010, Λουξεμβούργο) και ένα χάλκινο (1992, Γιοχάνεσμπουργκ). Στα μέσα Απριλίου θα βρεθεί στα τελικά του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος της κατηγορίας της στο Κέιπ Τάουν απέναντι σε Ν. Αφρική, Κορέα, Λουξεμβούργο, Ιρλανδία και Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.